

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 69/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 15/01 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Co 173/05 a 4 Co 303/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. januára 2007 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 15/01 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Co 173/05 a 4 Co 303/03.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania na strane navrhovateľa, a to na základe žaloby „... na ochranu proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva...“ podanej 9. januára 2001 okresnému súdu, pričom v priebehu tohto konania boli krajským súdom zrušené už dva rozsudky okresného súdu a v súčasnosti sa vec nachádza v štádiu odvolacieho konania.

Sťažovateľ ďalej uvádza „Som presvedčený, že označené súdy, ale najmä ten bardejovský, porušili na môj úkor základné a ľudské práva podľa Ústavy SR i Eur. Dohovoru, pokiaľ ide o výslovné právo na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. na moje právo pred súdom uzavrieť svoju záležitosť v primeranej lehote...“.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha vydania nasledovného nálezu ústavného súdu:

„1.) Vyslovuje, že základné a ľudské právo I. K. K. podľa ods. 2), čl. 48 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Dohovoru o jeho ochrane vleklym postupom Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu v Bardejove v súdnom konaní vedeného u neho pod č. k. 3 C 15/01, ako celku, porušené bolo.

2.) Prikazuje do veci zainteresovaným súdom, aby o sťažovateľovej súdnej veci, ktorá je predmetom tejto ústavnej sťažnosti konali bez prietáhov.

3.) Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 150 tis. Sk (slovom stopäťdesiatšesťtisíc eur), ktoré sú mu povinné uhradiť Krajský súd v Prešove a Okresný súd v Bardejove spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

4.) Ukladá Okresnému súdu v Bardejove a Krajskému súdu v Prešove spoločne a nerozdielne uhradiť vzniklé trovy tohto konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

Vzhľadom na to, že z podanej sťažnosti nebolo ústavnému súdu zrejmé, či sťažovateľ

vyčerpal pred jej podaním všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, vyzval ho, aby svoje podanie v tomto smere doplnil.

Na základe výzvy sťažovateľ doplnil svoje podanie listom z 27. januára 2007, v ktorom okrem iného uviedol: *„Pokiaľ ide o preukazovanie pred ústavným súdom, či som využil iné právne prostriedky pred podaním mojej ústavnej sťažnosti, poznamenávam iba toľko, že tieto vzhľadom na povahu vedeného sporu a namietané porušovanie mojich základných a ľudských práv neprichádza v úvahu, keď navyše sťažnosti pred orgánmi štátnej správy súdov sa podľa konštantnej judikatúry ani Ústavného súdu SR nepovažujú za účinné (viď konkrétne nález II. ÚS 26/95, zo dňa 25. X. 95) a za také ich považuje aj stabilná judikatúra, ktorá vychádza zo súdnej praxe ESLP v Štrasburgu“*, k listu boli pripojené aj prílohy: *„Sťažnosť na sudcov za prieťahy v konaní“* z 21. marca 2003 adresovaná predsedovi okresnému súdu, *„Sťažnosť na sudcov krajského súdu a predsedu okresného súdu“* z 24. marca 2003 adresovaná predsedovi krajského súdu a *„Opakovaná sťažnosť na prieťahy v konaní“* zo 17. júla 2004 adresovaná okresnému súdu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovených zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa § 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv považuje ústavný súd za takýto účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. k odstráneniu nečinnosti súdu) sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, resp. po 1. apríli 2005 sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Sťažnosť z 21. marca 2003, 24. marca 2003 a ani sťažnosť zo 17. júla 2004 vzhľadom na ich všeobecný obsah ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie uvedených možností, pretože sťažovateľ v sťažnostiach žiadnym spôsobom nekonkretizoval konanie, v rámci ktorého malo dôjsť k zbytočným prietahom (napr. jeho spisovú značku, predmet konania a pod.). Prihliadnuc na rozsiahlu agendu vecí vedených okresným súdom totiž

nemožno od jeho predsedu očakávať, že bude vyhľadávať a následne preskúmať každé konanie, ktorého účastníkom je sťažovateľ, aby zistil dôvodnosť podanej sťažnosti.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto ju odmietol ako neprípustnú.

Vzhľadom na zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základného práva prostredníctvom tejto sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími nedostatkami podania, a to otázkou právneho zastúpenia sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2007